

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 2T/113/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010406
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ján Bodnár
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2018:6917010406.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v trestnej veci obžalovaného C. E., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.februára 2018 samosudcom Jánom Bodnárom takto

rozhodol:

Obžalovaný C. E. nar. XX.XX.XXXX v H. X., trvalým bydliskom F. XXX, okres H. X., pracovník na aktivačných prácach pri ÚPSVaR H. X., Pracovisko F.,

je vinný, že

od 01.03.2016 až do 13.02.2018 v obci F., okres Rimavská Sobota, Slovenská republika a všade inde, kde sa zdržiaval si neplnil vôbec svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov, ktorá mu vyplýva zo Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 6C/81/2009-29 z 27.10.2009, právoplatným a vykonateľným 09.11.2009 a to prispievať výživným na svoje dve maloleté deti F. E., nar. XX.XX.XXXX v H. a D. E., nar. XX.XX.XXXX v H. X., sumou vo výške po 30% zo sumy životného minima na každé nezaopatrené neploleté dieťa mesačne, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, od právoplatnosti tohto rozsudku, do rúk matky detí N. E., nar. XX.XX.XXXX v H. X., trvalým bydliskom U., H. XXX/X okres H. X., čo predstavuje od 01.03.2016 až doposiaľ sumu vo výške 27,13 € mesačne na každé dieťa, ktorú vyživovaciu povinnosť začal za neho plniť Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, odbor sociálnych vecí a rodiny, ktorý úrad vypláca matke detí N. E. náhradné výživné na mal. F. E. a mal. D. E. vo výške po 27,13 € mesačne na každé dieťa, počnúc dňom 01.01.2015 až doposiaľ na základe rozhodnutia č. RS1/OHNNVAŠSD/SOC/201535925 z 19.05.2015, právoplatného a vykonateľného 19.06.2015 aj napriek tomu, že za uvedené obdobie nikde nepracoval, bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom ÚPSVaR Rimavská Sobota príležitostne vykonával a v súčasnosti taktiež stále vykonáva aktivačnú činnosť formou menších obecných služieb pri ÚPSVaR Rimavská Sobota, pre obec F., čím mu vznikol za uvedené obdobie do 13.02.2018 celkový dlh na zameškanom výživnom pre matku detí N. E. vo výške 1.247,98 €, pričom uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/177/2015 z 27.11.2015, právoplatným a vykonateľným 28.01.2016 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody na štyri mesiace so skúšobnou dobou v trvaní jedného roka a povinnosť podľa svojich schopností a možností v skúšobnej dobe uhradiť zameškané výživné matke detí N. E. vo výške 434,08 €, pričom Okresný súd Rimavská Sobota v čase vznesenia obvinenia C. E. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona k 27.04.2017 nerozhodol o jeho osvedčení,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 písm. ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. g), písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona samosudca obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podala na súd obžalobu na obvineného C. E. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Samosudca vykonal v tejto trestnej veci dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného C. E., ktorý na svoju obranu vypovedal, že výživné neplatil, lebo nemal finančné prostriedky, poberal len dávky v hmotnej núdzi, a to od 01.03.2016 do septembra 2016. Od októbra 2016 už nemal žiadny príjem. Finančne mu pomáhal a pomáha jeho otec, ktorý je v súčasnosti onkologický pacient a o ktorého sa teraz stará obžalovaný. S deťmi sa nestretáva. Má psychické problémy a bol aj hospitalizovaný na psychiatrii v nemocnici. Uviedol, že z objektívnych dôvodov nevedel platiť výživné na deti hlavne preto, že nebol psychicky v poriadku, berie aj lieky, nakoľko trpí ťažkými psychickými poruchami. Uviedol, že aj napriek tomu, že sa priznal, považuje nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka za neprimerane prísny. V ostatnom sa pridržiaval svojej výpovede z prípravného konania. Viac nič podstatného na svoju obranu neuviedol.

Samosudca na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne N. E., ktorá zotrvala na svojich výpovediach z prípravného konania a uviedla, že obžalovaný neplatí výživné na svoje dve deti od 01.03.2016 ani ničím neprispel na ich výživu do súčasnosti. Ďalej uviedla, že s obžalovaným nežije v spoločnej domácnosti od r. 2009 a obžalovaný sa nekontaktuje s deťmi. Svedkyňa na záver uviedla, že obžalovaný ku dňu hlavného pojednávania t.j. 13.02.2018 pojednávania dlhuje na výživnom pre ich dve deti sumu vo výške 1247,98 €. Deti netrpia núdzou, lebo poberá náhradné výživné na obe deti mesačne vo výške 54,26 € (27,13 € x 2 = 54,26 €).

Samosudca ďalej vykonal dokazovanie výsluchom znalkyne P.N. X., znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, ktorá uviedla, že v plnom rozsahu zotrúva na záveroch Znaleckého posudku č. 58/2017, v ktorom uviedla, že obžalovaný je v psychiatrickej starostlivosti od roku 2014, opakovane psychiatricky hospitalizovaný. Ďalej uviedla, že v prípade obžalovaného sa jedná o Anxiozne-somatoformnú vegetatívnu dysfunkciu v anamnéze, po zahájení ambulantnej psychiatrickej liečby bol jeho stav kompenzovaný, doporučenú medikáciu užíval až do r. 2013. Ďalej znalkyňa u obžalovaného zistila, že u obžalovaného sa jedná aj o Vleklú adaptačnú poruchu s depresívnou a regresívnou symptomatikou s nepriaznivou astenicko-hypersenzitívnou štruktúrou osobnosti, ktorá sa objavila v priebehu roku 2014, po evidovanej kumulácii rôznych záťažových situácií ako event. spúšťačov (debakované matrimonium s pretrvávajúcou konfliktnou peristázou a spormi s bývalou manželkou, odcudzenie detí, úmrtie matky, následná milieupatia, neuspokojivé vzťahy s otcom). Po zahájení psychofarmakologickej medikácie v rámci psychiatrickej hospitalizácie došlo k zlepšeniu stavu menovaného. Priebeh uvedenej poruchy však bol kolísavý, prechodné stavy úzkosti s únikom do somatizácie, regresívnymi tendenciami a patofilnými postojmi pretrvávajú dodnes a sú len čiastočne korigovateľné. V období medzi jednotlivými akútnymi dekompenzáciami jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti duševnou poruchou alebo chorobou neboli ovplyvnené. Menovaný je v ambulantnej starostlivosti psychiatra, užíva kombináciu liečiv, jeho stav je kompenzovaný. V súčasnej dobe je

schopný plne chápať zmysel trestného konania, pri znaleckom vyšetrení neboli u neho zistené závažnejšie psychopatologické príznaky, ktoré by znemožňovali jeho účasť na trestnom konaní. Znalčka ďalej na hlavnom pojednávaní uviedla, že od doby vypracovania znaleckého posudku je jeho stav vcelku dobrý, obžalovaný sa lieči ambulantne, zistila u neho aj výkyvy, keď sám udával, že sa cíti horšie. Bol aj hospitalizovaný v jeseň 2017, sám obžalovaný požiadal o liečenie v nemocnici. Uviedla, že od augusta 2017 doteraz boli zachované u neho aj rozpoznávacie schopnosti a chápal zmysle trestného konania. Nevedela vymedziť, či za obdobie od leta 2016 do jesene 2017 boli jeho rozpoznávacie schopnosti znížené, toto ochorenie, na ktoré sa lieči, sa vyvíjalo v priebehu niekoľkých dní alebo týždňov, jeho stav bol kolísavý, niekedy bol aj taký, že ležal na posteli niekoľko dní, nepohyboval sa, nevedel vykonávať ani svoje potreby. Na záver uviedla, že obžalovaný má nastavenú liečbu dlhodobo na jeho chorobu, medikamentnú, keď lieky neberie, môže dôjsť k zhoršeniu jeho zdravotného stavu.

Samosudca na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie prečítaním svedeckých výpovedí svedkyne W.. G. D. čl.26-30,31-33.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. samosudca so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítal znalecký posudok č. 58/2017 P.. X. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria.

Podľa § 269 Trestného poriadku samosudca na hlavnom pojednávaní prečítal všetky listinné dôkazy a to rozhodnutia a potvrdenia o poberaní náhradného výživného, rodné listy maloletých detí, civilné rozhodnutie, potvrdenia a vyjadrenia z ÚPSVaR, správy sociálnej poisťovne, oznámenie súdneho exekútora, správy zo škôl, lekárska správa, správy o povesti na obžalovaného, výpisy z priestupkového registra, odpis z registra trestov, trestný rozkaz, odpor proti trestnému rozkazu, nový odpis registra trestov a všetky ostatné listinné dôkazy. Na záver oboznámil s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/177/2015.

Na základe vykonaného dokazovania samosudca mal za preukázané, že obžalovaný C. E. od 01.03.2016 až do 13.02.2018 v obci F., okres Rimavská Sobota, Slovenská republika a všade inde, kde sa zdržiaval si neplnil vôbec svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov, ktorá mu vyplýva zo Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 6C/81/2009-29 z 27.10.2009, právoplatným a vykonateľným 09.11.2009 a to prispievať výživným na svoje dve maloleté deti F. E., A.. XX.XX.XXXX Q. H. Y. D. E., A.. XX.XX.XXXX v H. X., sumou vo výške po 30% zo sumy životného minima na každé nezaopatrované neplnoleté dieťa mesačne, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, od právoplatnosti tohto rozsudku, do rúk matky detí N. E., A.. XX.XX.XXXX Q. H. X., S. W. U., H. XXX/X okres H. X., čo predstavuje od 01.03.2016 až doposiaľ sumu vo výške 27,13 € mesačne na každé dieťa, ktorú vyživovaciu povinnosť začal za neho plniť Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, odbor sociálnych vecí a rodiny, ktorý úrad vypláca matke detí N. E. náhradné výživné na mal. F. E. a mal. D. E. vo výške po 27,13 € mesačne na každé dieťa, počnúc dňom 01.01.2015 až doposiaľ na základe rozhodnutia č. RS1/OHNNAVAŠSD/SOC/2015/35925 z 19.05.2015, právoplatného a vykonateľného 19.06.2015 aj napriek tomu, že za uvedené obdobie nikde nepracoval, bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom ÚPSVaR Rimavská Sobota príležitostne vykonával a v súčasnosti taktiež stále vykonáva aktivačnú činnosť formou menších obecných služieb pri ÚPSVaR Rimavská Sobota, pre obec F., čím mu vznikol za uvedené obdobie do 13.02.2018 celkový dlh na zameškanom výživnom pre matku detí N. E. vo výške 1.247,98 €, pričom uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/177/2015 z 27.11.2015, právoplatným a vykonateľným 28.01.2016 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený podmienkový trest odňatia slobody na štyri mesiace so skúšobnou dobou v trvaní jedného roka a povinnosť podľa svojich schopností a možností v skúšobnej dobe uhradiť zameškané výživné matke detí N. E. vo výške 434,08 €, pričom Okresný súd Rimavská Sobota v čase vznesenia obvinenia C. E. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona k 27.04.2017 nerozhodol o jeho osvedčení.

Tieto skutočnosti boli preukázané výpoveďou svedkyne N. E. z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania, svedkyňa potvrdila, že obžalovaný má ku dňu hlavného pojednávania t.j. 13.02.2018 (za 23 mesiacov x 54,26 €) celkový dlh vo výške 1.247,98 € na výživu ich dvoch maloletých detí. Ďalej tieto

skutočnosti boli preukázané rodným listom maloletých detí, odpisom rozsudku, ktorým bol zaviazaný platiť výživné na maloleté deti a všetkými ostatnými listinnými dôkazmi.

Samosudca konanie obžalovaného C. E. právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, lebo najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin odsúdený a takto svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Obžalovaný C. E. v mieste bydliska je hodnotený všeobecne, je bez zamestnania, v priestupkovom konaní bol jedenkrát postihnutý blokovou pokutou za dopravný priestupok. Doteraz bol jedenkrát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/177/2015 zo dňa 27.11.2015 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka a s primeraným obmedzením, skúšobná doba mu trvala od 29.01.2016 do 29.01.2017.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Samosudca u obžalovaného vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. g) Tr. zákona, že spáchal trestný čin v dôsledku núdze, ktorú si sám nespôsobil a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Ďalej u neho vzhliadol jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, že bol už za trestný čin odsúdený.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

V danom prípade samosudca zistil, že u obžalovaného je pomer poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností 2:1.

Samosudca sa pri určovaní druhu trestu a jeho výmery riadil základnými zásadami pre ukládanie trestov aj za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby a zistil, že obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia páchal ďalšiu trestnú činnosť, neprispieval na výživu mal. detí, a preto samosudca prišiel k takému záveru, že na jeho prevýchovu a nápravu vzhľadom na jeho zdravotný stav je možné pôsobiť jedine uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov, lebo predchádzajúce podmienené odsúdenie nesplnilo svoj prevýchovný účel.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona samosudca obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, lebo tento nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Tento trest dáva dostatočnú záruku, že pomôže v prevýchove a náprave obžalovaného.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin odsúdený,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.